

H. Pniewska

Z repertuaru Adama Rapackiego (wnuka)

„STAS”

PIOSENKA KABARETOWA



SŁOWA I MUZYKA ADAMA RAPACKIEGO (WNUKA).

NAKŁAD I WŁASNOŚĆ
SPÓŁKI WYDAWNICZEJ NUT
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI
JERZY DUNIN-BORKOWSKI
WARSZAWA, Ś-TO KRYSKĄ 18.



„STAŚ”

piosenka kabaretowa.

słowa i muzyka Adama Rapackiego (wunika)

ŚPIEW

FORTEPIAN.

1. Gdy
2.
3.

uj - rzał Staś ma - leń - ki raz pierw - szy bo - ży świat, Roz - li - czne je - go wdzię - ki po -
wo - da pły - ną lat - ka, zbo - bu - sia wy - rósł zuch, Przy sto - le rośnie mat - ka, Bo -
jak na skrzydłach le - ci, mi - ja - ją lat - ka weiąz Do - ro - śli rosną zdzie - ci, Ze -

dzi - wiał ka - żdy rad, I ta - tuś i ma - mu - sia Pieś - ci - li weiąz bo - bu - sia, I
sy - unek je za - dwo - ch, A za - to po - rą noc - ną Sta - sie - czek chra - pie mocno, Az
Sta - sia wy - rósł mąż, I po - znał dnia pew - ne - go Na - dro - dze ży - cia swego, Prze -

f

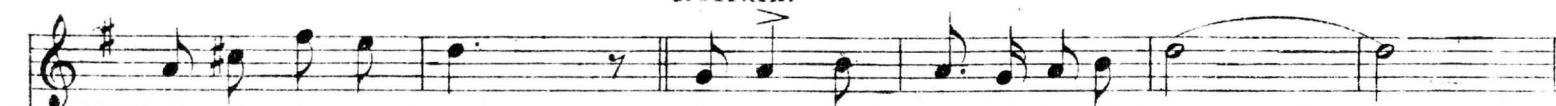
ff

niaú - ka, bo - na, stróż i pracz - ka Psu - li je - dy - nae - za - ka, Te je - go rącz - ki, nóż - ki, u -
 niaú - ka, bo - na, stróż i pracz - ka Sły - szą je - dy - nae - za - ka; Gdy świ - ta wczesnym rankiem, Staś
 śli - czną zgra bna - szyk, pa - nien kę: Pro - si o jej rę - kę, A te jej rącz - ki, nóż - ki, u -

ste - czek ślicz - ny skład O - czę - ta i pa - lusz - ki po - dzi - wia - ły świat, A
 skła - da ksią - żki swe Po - si - la się snia - dan - kiem I ju - ż do szko - ły mknie, Lecz
 ste - czek ślicz - ny skład O - czę - ta i pa - lusz - ki po - dzi - wia - ły świat, Po

ma - ma w tym za - chwy - cie, Zmie - nia - jąc mu po - wi - cie I cie - sząc się, jak żak Do
 tat - ko dnia pe - wne - go o syn - ka spy - tac - swe - go Do pro - fe - so - ra wpadł: „No
 ślu - biew dni coś kil - ka, do mat - ki swej E - mil - ka, Zroz - pa - cza wser - eu mknie I

Refrain:



Refrain:

ritenuto

piu mosso

Ten Staś to skarb je - dy ny nasz!
Ra - dze do nie - go za brać się
Mój mąż weiąż tyl - ko je i spł.

Te ocz - ka buś - ka ta I
Prze - trze - paéwar - to go Na
Choć mu ca - žu - sa dam, Gdy

no - sek ten qa val To ta - tuś ca - ły, tak jak dwa a dwa!
ko - rzysć wyjdzie to, Bo Staś ma jeszcze bar - dzow głowie pstro!
przyj - dzie sam na sam, Nie wiel - ką znie - go sa - ty. sfa - keje mam

A Staś mil - eż - co le - żał tam, Jak by na świe - cie ist - niał
 On kłó - pot wiel - ki spra-wia mi Roz - sąd ku nie - ma a - ni
 Ja go piesz - ezo - ta da - rzę mą Lecz je go nic niewzru-sza

sam, Choć Ma - ma pieś - ci go Ca - kū - sy śle „en gros” On
 krzły! Gdy py - tam go - bądź co, Za da - je py - tań sto - On
 to Mój Staś to stra - szny fryc, Choć zdrowie try - ska zlic, On

1. 2. 3.

tyl - ko głów - ką ki - wał, fryc nie mó - wiąc nie! Jak Czas nie!
 tyl - ko głó - wą ki - wa fryc nie mó - wiąc nie!
 tyl - ko głó - wą ki - wa i nie ro - bi

Dal Segno al Fine. Fine.

1
2
3
4

1. Staff: Es ist ein' Jäger aus dem Wald
2. Staff: Der schoss ein Reh
3. Staff: Da kam ein Wolf
4. Staff: Und fraß das Reh